A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2019. február 7.*

„Előzetes döntéshozatal – Költségvetési megszorító intézkedések – A nemzeti közszolgálatban nyújtott díjazások csökkentése – Módozatok – Eltérő hatás – Szociálpolitika – A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód – 2000/78/EK irányelv – A 2. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének b) pontja – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 21. cikk – Bírói függetlenség – Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése”

A C-49/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (Katalónia legfelsőbb bírósága, Spanyolország) a Bírósághoz 2018. január 26-án érkezett, 2017. december 28-i határozatával terjesztett elő a

Carlos Escribano Vindel

és

a **Ministerio de Justicia**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök (előadó), E. Levits, M. Berger, C. Vajda és P. G. Xuereb bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– C. Escribano Vindel, személyesen,

– a spanyol kormány képviseletében M. J. García-Valdecasas Dorrego és A. Gavela Llopis, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében L. Flynn, H. Krämer és J. Baquero Cruz, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének, az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 21. cikkének, valamint a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL 2000. L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.) 2. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése b) pontjának az értelmezésére irányul.

2 E kérelmet Carlos Escribano Vindel és a Ministerio de Justicia (igazságügyi minisztérium, Spanyolország) között az illetménye összegének a spanyol állam költségvetési politikájának irányvonalai keretében történő csökkentése tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2000/78 irányelv 1. cikke szerint:

„Ennek az irányelvnek a célja a valláson, meggyőződésen, fogyatékosságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló, a foglalkoztatás és munkavégzés során alkalmazott hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem általános kereteinek a meghatározása az egyenlő bánásmód elvének a tagállamokban történő megvalósítására tekintettel.”

4 Ezen irányelv 2. cikkének (1) bekezdése és (2) bekezdésének b) pontja előírja:

„(1) Ezen irányelv alkalmazásában az »egyenlő bánásmód elve« azt jelenti, hogy az 1. cikkben említett okok alapján nem szabad semmiféle közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést tenni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában:

[…]

b) közvetett hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha egy látszólag semleges előírás, feltétel vagy gyakorlat egy bizonyos vallású vagy meggyőződésű, egy bizonyos fogyatékosságú, egy bizonyos életkorú vagy egy bizonyos szexuális irányultságú személyt más személyekkel szemben hátrányos helyzetbe hoz, kivéve ha
   i. az előírás, feltétel vagy gyakorlat törvényes [helyesen: jogszerű] cél által objektíve igazolható, és a cél elérésére irányuló eszközök megfelelők és szükségesek; […]

[…]”

5 Az említett irányelv 6. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövege a következő:

„A 2. cikk (2) bekezdése ellenére a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az életkoron alapuló eltérő bánásmód nem jelent hátrányos megkülönböztetést, ha a nemzeti jog keretein belül egy törvényes cél által objektíven és észszerűen igazolt, beleértve a foglalkoztatáspolitikát, a munkaerő-piaci és a

szakképzési célkitűzéseket, és ha a cél elérésének eszközei megfelelők és szükségesek [helyesen: ha – a nemzeti jog keretein belül – jogszerű céllal, például jogszerű foglalkoztatáspolitikai, munkaerőpiaci, vagy szakképzési céllal objektív és észszerű módon igazolható, valamint e cél elérésének eszközei megfelelőek és szükségesek].

Az ilyen eltérő bánásmód magában foglalhatja, többek között:

[…]

b) a foglalkoztatáshoz vagy bizonyos foglalkoztatáshoz kapcsolódó előnyökhöz való hozzájutás minimumkorhatárhoz, szakmai tapasztalathoz vagy szolgálatban eltöltött időhöz kötését [helyesen: a munkavállalásnak vagy az ahhoz kapcsolódó egyes előnyöknek az életkorra, a szakmai tapasztalatra vagy a szolgálati időre vonatkozó minimumkövetelményekhez kötése]”.

A spanyol jogi háttér

6 Az 1985. július 1-jei Ley Orgánica 6/1985 del Poder Judicial (az igazságszolgáltatásról szóló 6/1985. sz. alkotmányos törvény, a BOE 1985. július 2-i 157. száma, 20632. o.) 299. cikke kimondja, hogy a bírói testületet a bírák három kategóriája alkotja, vagyis a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) fellebbviteli bírái (*magistrado*), a fellebbviteli bírók (*magistrado*) és a bírók (*juez*).

7 A 2009. december 23-i Ley 26/2009 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2010 (2010. évi általános állami költségvetésről szóló 26/2009. sz. törvény, a BOE 2009. december 23-i 309. száma; a továbbiakban: LPGE 2010) 32. cikke első bekezdése II (1) albekezdésének értelmében 2010. június 1-jétől a bírói kart alkotó különböző kategóriákba tartozók alapilletményét a korábban előirányzott illetményekhez képest 9,73%-kal kell csökkenteni.

8 Az LPGE 2010 32. cikke első bekezdése II (4) (2) albekezdésének szövege az alábbi:

„A bírói és ügyészi kar tagjainak kiegészítő illetményei a 2010. május 31-én hatályos illetményekhez képest éves szinten 6%-kal csökkennek a fellebbviteli bírák és ügyészek esetén, és 5%-kal a bírák és a polgári ügyekben az államot képviselő ügyészek esetén.”

9 A 2010. május 20-i Real Decreto Ley 8/2010 (8/2010. királyi rendelettörvény, a BOE 2010. május 24-i 126. száma, 45070. o.) a bírói és ügyészi kar javadalmazását illetően a 2010. május 31-től kezdődő időszakra vonatkozóan módosította az LPGE 2010 32. cikkét.

10 A 2010. december 22-i Ley 39/2010 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2011 (a 2011. évi általános állami költségvetésről szóló 39/2010. sz. törvény, a BOE 2010. december 23-i 311. száma, 105744. o.; a továbbiakban: LPGE 2011) 31. cikkének első bekezdése előírja egyfelől, hogy a bíró kar egyes kategóriáit megillető illetmény összege megegyezik a 2010. május 20-i 8/2010 királyi törvényrendelettel módosított LPGE 2010 32. cikke első bekezdése II (1) albekezdésében meghatározott összegekkel, másrészt a kiegészítő illetmények esetén a 2010. december 31-én hatályos javadalmazásokhoz képest semmilyen növekedésre nem kerül sor.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

11 C. Escribano Vindel, a Juzgado de lo Social núm. 26 de Barcelona (barcelonai 26. sz. szociális és munkaügyi bíróság, Spanyolország) fellebbviteli bírája a Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (Katalónia legfelsőbb bírósága, Spanyolország) előtt vitatta a 2011. évi illetményelszámolásait, arra

hivatkozva, hogy egyrészt azok az LPGE 2011 31. cikkének első bekezdése alapján meghozott közigazgatási aktusoknak minősülnek, másrészt azok „jelentős csökkentést eredményeznek az előző évi azonos időszak illetményéhez képest”, és így ellentétesek a spanyol alkotmánnyal.

12 A kérdést előterjesztő bíróság 2015. március 30-i végzésével az LPGE 2011 31. cikke első bekezdésének a spanyol alkotmánnyal való összeegyeztetethetőségére vonatkozó kérdéssel fordult a Tribunal Constitucionalhoz (alkotmánybíróság, Spanyolország), amelyben rámutat, hogy az igazságügyi minisztérium jelentéséből az tűnik ki, hogy az illetménycsökkenés 7,16%-os a legalacsonyabb szintű, 5. fizetési osztályba tartozó bírák esetén, 6,64%-os a 4. fizetési osztályba tartozó, egyesbíróként eljáró fellebbviteli bírák esetén, amely csoportba egyébként C. Escribano Vindel is tartozik, és 5,90%-os a legmagasabb szintű, 1. fizetési osztályba tartozó fellebbviteli bírák esetén.

13 A Tribunal Constitucional (Alkotmánybíróság) 2015. december 15-i teljes ülése kimondta, hogy e kérdés elfogadhatatlan, és megállapította, hogy a szóban forgó rendelkezés nem sérti többek között a spanyol alkotmány 14. cikkében rögzített egyenlőség elvét. E bíróság megállapította ugyanis, hogy a spanyol bírói kar tagjai nincsenek egymással objektív módon összehasonlítható helyzetben, mivel különböző kategóriákba tartoznak és eltérő munkaköröket töltenek be.

14 A kérdést előterjesztő bíróság 2016. február 24-i végzésében felszólította a feleket arra, hogy terjesszék elő észrevételeiket azon kérdést illetően, hogy az illetménycsökkentésre irányuló elfogadott intézkedések a Charta szempontjából hátrányos megkülönböztetést valósítottak-e meg. C. Escribano Vindel kifejti, hogy az említett intézkedések életkoron vagy szolgálati időn alapuló hátrányos megkülönböztetést eredményeznek, mivel az illetménycsökkenés nagyobb mértékű az 5. fizetési osztályba tartozó bírák esetén, amely csoport a fellebbviteli bírák körébe történő belépés kategóriája, és azt a legfiatalabb és a legrövidebb szolgálati idővel rendelkező bírók alkotják. Következésképpen valamely látszólag semlegesnek tűnő rendelkezés arányát tekintve hátrányosabb hatással jár az alacsonyabb életkor vagy kevesebb szolgálati idő miatt.

15 A kérdést előterjesztő bíróság először is arra keres választ, hogy a szóban forgó nemzeti szabályozás, amely az államháztartási hiány csökkentésének az Európai Unió által előírt célját követi, nem jelent-e a Charta és a 2000/78 irányelv által tiltott, életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést. E tekintetben kiemeli, hogy az e szabályozás által alkalmazott illetménycsökkentés mértéke az 5. fizetési osztályba tartozó bírák és a 4. fizetési osztályba tartozó, egyesbíróként eljáró fellebbviteli bírók esetében nagyobb, mint a bírák egyéb kategóriái esetén. Szerinte a legfiatalabb és a legrövidebb szolgálati idővel rendelkező bírók így nagyobb mértékben járulnak hozzá az államháztartási hiány mérsékléséhez, anélkül hogy ezt a rájuk rótt különös terhet releváns, objektív ok igazolná.

16 A kérdést előterjesztő bíróság másodszor arra kérdez rá, hogy a szóban forgó nemzeti szabályozás, amely az illetménycsökkenést olyan szempontok alapján határozza meg, amelyek sem az ellátott feladatokat, sem a szolgálati időt nem veszik figyelembe, és amely szabályozás a legalacsonyabb mértékben javadalmazott bírák részére írja elő az arányosan legjelentősebb mértékű illetménycsökkentést, nem sérti-e a bírói függetlenség általános elvét.

17 E tekintetben e bíróság elsődlegesen a bírák jogállásáról szóló, az Európa Tanács által az 1998. július 8–10-i ülésén elfogadott európai charta 6. cikkére, majd az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának 2010. november 17-én elfogadott, CM/Rec(2010)12. számú, a bírák függetlenségéről, hatékonyságáról és szerepéről szóló ajánlására, végül pedig Saugmandsgaard Øe főtanácsnok Associação Sindical dos Juízes Portugueses ügyre vonatkozó indítványának (C-64/16, EU:C:2018:395) 74–79. pontjára hivatkozik.

18 E körülmények között a Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (Katalónia legfelsőbb bírósága) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A hátrányos megkülönböztetés tilalmának általános uniós jogi elvét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal nem ellentétes [az LPGE 2011] 31. cikkének első bekezdése alkotta nemzeti szabályozás, amely olyan eltérő arányú százalékos csökkentést állapított meg, amely a bírói testület alacsonyabb illetménnyel rendelkező része számára nagyobb terhet eredményezett, és arra kötelezte őket, hogy az állami kiadások fedezéséhez nagyobb mértékben járuljanak hozzá? (a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve)

2) A bírói függetlenségnek az igazságos, kiszámítható és a bírói testület által végzett feladatoknak megfelelő javadalmazással történő biztosítását képező általános uniós jogi elvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes elsődlegesen [az LPGE 2011] 31. cikkének első bekezdésében foglalt azon nemzeti szabályozás, amely nem veszi figyelembe a bírák által végzett feladatok jellegét, szolgálati idejüket, feladataik jelentőségét, és amely az állami kiadások fedezése céljából kizárólag a testület legalacsonyabb jövedelemmel rendelkező tagjai számára jelent nagyobb terhet? (bírói függetlenség elve)”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

19 A spanyol kormány álláspontja szerint az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan, mivel a Bíróság nem rendelkezik a feltett kérdések megválaszolásához szükséges információkkal. E kérelem ugyanis nem ismerteti megfelelő módon sem az alapügy tényállását, sem a releváns nemzeti jogszabályokat, sem pedig azt az uniós jogot, amelynek értelmezését kérik.

20 Különösen C. Escribano Vindel életkora, szolgálat ideje és a díjazásának módja hiányzik. Ráadásul az igazságügyi miniszter jelentése nem az 1. fizetési osztályra vonatkozott, amelybe C. Escribano Vindel tartozik, hanem a 4. és az 5. fizetési osztályra.

21 A nemzeti jogi háttér bemutatását illetően önmagában csak az LPGE 2011 31. cikkének első bekezdésére és az igazságszolgáltatásról szóló 6/1985. sz. alkotmányos törvény 301. cikkére való hivatkozás nem elegendő a spanyol bírói és ügyészi kar javadalmazási rendszerének, valamint annak megértéséhez, hogy az állami szektor összes alkalmazottjára vonatkozó bércsökkentést milyen módon alkalmazták az említett bírákra és ügyészekre.

22 Az Európai Bizottság, anélkül hogy elfogadhatatlansági kifogást emelt volna, rámutatott, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat semmilyen információt nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az illetménycsökkentés milyen tényleges gazdasági hatással járt C. Escribano Vindel, illetve az alacsonyabb szinten eljáró és a fellebbviteli bírák számára, és csupán százalékos értékek megjelölésére szorítkozik, ám nem jelöli meg azon összegeket, amelyekre azok alkalmazandók.

23 Ezenkívül semmilyen információ nem hangzott el az illetménycsökkentésnek sem az Audiencia Provincial (tartományi bíróság, Spanyolország) vagy az Audiencia Nacional (kiemelt ügyek országos bírósága, Spanyolország), sem pedig a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) bíráira gyakorolt hatásával kapcsolatban. Egyébiránt az igazságügyi minisztérium jelentése csak három, „példálózóan” kiválasztott tipikus munkakör helyzetét hasonlította össze annak érdekében, hogy „szemléltesse” azt, hogy az általános százalékos csökkentés annak függvényében változik, hogy a kiegészítő illetmény több vagy kevesebb súlyt képvisel a teljes illetményen belül.

24 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk alapján létrehozott együttműködés keretében kizárólag az alapügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelős nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira tekintettel megítélje mind az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szükségességét az ügydöntő határozat meghozatala szempontjából, mind a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját. Következésképpen, amennyiben a feltett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (2017. június 27-i Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania ítélet, C-74/16, EU:C:2017:496, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Ebből következik, hogy az uniós jogra vonatkozó kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor utasíthatja el a nemzeti bíróságok által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli és jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (2017. június 27-i Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania ítélet, C-74/16, EU:C:2017:496, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Ebből a szempontból emlékeztetni kell arra, hogy annak szükségessége, hogy az uniós jog nemzeti bíróság számára hasznos értelmezést adjanak, megköveteli, hogy a nemzeti bíróság meghatározza az általa felvetett kérdések ténybeli és jogszabályi hátterét, vagy legalábbis kifejtse azokat a ténybeli körülményeket, amelyeken e kérdések alapulnak (lásd: 2017. június 27-i Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 A jelen esetben először is meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság – a spanyol kormány állításával ellentétben – világosan megjelölte az uniós jog azon elveit, amelyekre az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések vonatkoznak.

28 Ezt követően a spanyol kormány jogosan mutat rá, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat a nemzeti jogi hátteret csak töredékesen ismerteti. Többek között azonban az e kormány és a Bizottság által előterjesztett azon észrevételekre tekintettel, amelyek alátámasztják és pontosítják a jogi hátteret, a Bizottság rendelkezésére álló iratok összességéből az tűnik ki, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat tartalmazza mindemellett azon szabályozási keret alapvető elemeit, amelybe a kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett kérdések illeszkednek.

29 Végül a tényállás leírását illetően a spanyol kormány és a Bizottság jogosan emeli ki a nyújtott információk hiányos jellegét. Ugyanakkor az előzetes döntéshozatalra utaló határozat tartalmazza az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseknek, valamint azok terjedelmének megértéséhez elegendő adatokat.

30 Ezért meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat tartalmazza azokat a ténybeli és jogi elemeket, amelyek lehetővé teszik a Bíróság számára, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak hasznos választ adjon.

31 Ebből az következik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az ügy érdeméről

Előzetes észrevételek

32 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. A Bíróságnak ebből a szempontból adott esetben át kell fogalmaznia a feltett kérdéseket. Az a körülmény, hogy valamely nemzeti bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést formálisan bizonyos uniós jogi rendelkezésekre hivatkozva fogalmazta meg, nem akadálya annak, hogy a Bíróság megadja e bíróság számára az uniós jog értelmezésének minden olyan elemét, amely hasznos lehet az utóbbi előtt folyamatban lévő ügy eldöntéséhez, akár hivatkozott ezekre a kérdéseinek megfogalmazásában, akár nem. E tekintetben a Bíróságnak kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége, és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján meghatározni az uniós jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése a jogvita tárgyára figyelemmel szükséges (2017. június 27-i Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 A jelen ügyben, többek között figyelembe véve a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információk összességét, valamint a spanyol kormány és a Bizottság által előterjesztett észrevételeket, a kérdést előterjesztő bíróság részére ilyen, hasznos értelmezési szempontok nyújtása érdekében a feltett kérdéseket át kell fogalmazni.

34 Elsőként ugyanis, mivel az első kérdés a „hátrányos megkülönböztetés tilalmának általános uniós jogi elvének” értelmezésére vonatkozik, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság pontosabban arra keresi a választ, hogy a Charta 21. cikkét, valamint a 2000/78 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyen az alapügyben szerepel.

35 Másodszor, tekintve, hogy ugyanezen kérdés különösen „a bírói testület legalacsonyabb illetménnyel rendelkező részének” járó illetmény csökkentésére irányul, az említett határozatból az következik egyrészt, hogy e csoportot az 5. fizetési osztályba tartozó, alacsonyabb szinten eljáró bírák alkotják, másrészt pedig, hogy C. Escribano Vindel nem tartozik az említett csoportba. Míg ugyanis a spanyol kormány és a Bizottság úgy véli, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által bemutatott ténybeli elemek azt támasztják alá, hogy e bíró az 1. fizetési osztályba tartozik, a kérdést előterjesztő bíróság megítélése szerint ő a 4. fizetési osztályban van.

36 Harmadszor, noha a második kérdés a megfogalmazása szerint a „bírói függetlenségnek az igazságos, kiszámítható és a bírói testület által végzett feladatoknak megfelelő javadalmazással történő biztosítását képező általános uniós jogi elv” értelmezésére vonatkozik, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a bírói függetlenség elvével ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyenről az alapügyben szó van.

37 Negyedszer, mivel C. Escribano Vindel kizárólag a saját nevében jár el, e kérdés megválaszolásához kizárólag az ő helyzetét kell figyelembe venni (lásd ebben az értelemben: 2018. február 27-i Associação Sindical dos Juízes Portugueses ítélet, C-64/16, EU:C:2018:117, 28. pont).

Az életkoron és szolgálati időn alapuló hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó, első kérdésről

38 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy a Charta 21. cikkét, valamint a 2000/78 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyen az alapügyben szerepel, amely a

túlzott költségvetési hiány megszüntetésének kötelezettségeivel kapcsolatos illetménycsökkentésre vonatkozó általános intézkedések keretében a bírói kar tagjai számára az alapilletmény és a kiegészítő illetmény tekintetében különböző százalékos mértékű illetménycsökkentést határozott meg, ami – a kérdést előterjesztő bíróság szerint – jelentősebb illetménycsökkentést eredményezett e bírói kar alacsonyabb szintű kategóriáinak két fizetési osztályába tartozó tagjai esetén, mint az említett bírói kar egy magasabb szintű kategóriájának egyik fizetési osztályába tartozó tagjai számára, noha az előbbiek alacsonyabb összegű illetményben részesülnek, általában fiatalabbak és általánosságban kevesebb szolgálati idővel rendelkeznek, mint az utóbbiak.

39 E tekintetben emlékeztetni kell arra először is, hogy az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmát többek között a Charta 21. cikke tartalmazza, amely 2009. december 1. óta ugyanolyan jogi kötőerővel bír, mint a Szerződések, és e tilalmat a foglalkoztatás és munkavégzés tekintetében a 2000/78 irányelv pontosította (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 8-i Hennigs és Mai ítélet, C-297/10 és C-298/10, EU:C:2011:560, 47. pont).

40 Másodszor az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a közszolgálatban foglalkoztatottak – ideértve a bírákat és az ügyészeket – díjazásának feltételei ezen irányelv hatálya alá tartoznak (lásd ebben az értelemben: 2014. június 19-i Specht és társai ítélet C-501/12–C-506/12, C-540/12 és C-541/12, EU:C:2014:2005, 37. pont; 2015. szeptember 9-i Unland ítélet, C-20/13, EU:C:2015:561, 29. pont).

41 Harmadszor ki kell emelni, hogy a 2000/78 irányelv 1. cikke, valamint 2. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése b) pontjának értelmében tilos „a valláson, meggyőződésen, fogyatékosságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló, foglalkoztatás és munkavégzés során alkalmazott hátrányos megkülönböztetés”.

42 Negyedszer az életkoron alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetést illetően emlékeztetni kell arra, hogy a 2000/78 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében közvetett hátrányos megkülönböztetés áll fenn, ha egy látszólag semleges előírás, feltétel vagy gyakorlat egy bizonyos életkorú személyt más személyekkel szemben hátrányos helyzetbe hoz, kivéve ha az előírás, feltétel vagy gyakorlat jogszerű cél által objektíve igazolható, és a cél elérésére irányuló eszközök megfelelők és szükségesek (2018. március 14-i Stollwitzer ítélet, C-482/16, EU:C:2018:180, 22. pont).

43 Meg kell tehát vizsgálni, hogy az olyan munkavállaló, mint C. Escribano Vindel életkora miatt valamely más munkavállalónál kedvezőtlenebb bánásmódban részesül-e, vagy az alapügyben szóban forgó rendelkezés ezen irányelv 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében különösen hátrányosan érintheti őt azon korcsoportra tekintettel, amelyikbe tartozik (lásd analógia útján: 2018. február 28-i John ítélet, C-46/17, EU:C:2018:131, 22. pont)

44 E tekintetben mindenekelőtt hangsúlyozni kell, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem jelölte meg pontosan C. Escribano Vindel életkorát és nem határozott meg egyéb, az övével összehasonlítható helyzetben lévő személyt, hanem csak annak hangsúlyozására szorítkozott, hogy az alapügyben szereplő szabályozás hátrányosabban érinti a bírói kar 4. és 5. fizetési osztályba tartozó tagjait, mint az 1. osztályba tartozókat.

45 Ebből aztán az következik, hogy ha C. Escribano Vindel – ahogy a spanyol kormány és a Bizottság vélekedik – az 1. fizetési osztályba tartozna, akkor nem lehetne őt életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést szenvedőnek tekinteni, mivel azon bírák közé tartozna, akiket a kérdést előterjesztő bíróság szerint az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás a többiekhez képest kedvezőbb helyzetbe hoz.

46 Végül, ha C. Escribano Vindel – mint látszólag a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint – a 4. fizetési osztályba tartozna, meg kell állapítani, hogy ez a fizetési osztály olyan meghatározott korcsoportba tartozó bírákat ölel-e fel, amely különbözik az 1. fizetési osztályba tartozó bírák korcsoportjától.

47 Márpedig e téren egyrészt a kérdést előterjesztő bíróság egyetlen hátrányt szenvedő különös korcsoportot sem jelölt meg, hanem lényegében annak kiemelésére szorítkozott, hogy az 5. fizetési osztályba tartozó bírák átlagosan fiatalabbak, mint a 4. és 1. fizetési osztályba tartozó bírák. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból többek között az sem tűnik ki, hogy a kérdést előterjesztő bíróság különös korbeli eltérést állapított volna meg a 4. és az 1. fizetési osztály között.

48 Másrészt a spanyol kormány úgy érvel, hogy az említett fizetési osztályok nem egy adott korcsoportba tartozó bírákat ölelik fel, mivel a bírói karba való belépésre vonatkozó egyetlen korhatár az említett bírói karra vonatkozó nyugdíjkorhatár el nem érése, és a bírói kar tagjai egyáltalán nem kötelesek magasabb osztályokhoz tartozó munkaköröket betölteni, hanem életkoruktól függetlenül maradhatnak az alacsonyabb fokon eljáró bírák kategóriájában.

49 A kérdést előterjesztő bíróság – az egyetlen olyan bíróság, amely az előtte folyamatban lévő jogvitát közvetlenül ismeri – feladata mindazonáltal az annak meghatározásához szükséges vizsgálatok elvégzése, hogy az említett csoportok egy adott korcsoportba tartozó bírákat ölelnek-e fel.

50 Ötödször, a helyzetek összehasonlítható jellegére vonatkozó követelményt illetően hangsúlyozni kell egyrészt, hogy nem az szükséges, hogy a helyzetek azonosak legyenek, hanem csak az, hogy összehasonlíthatóak legyenek, másrészt pedig, hogy e hasonló jelleg vizsgálatát nem átfogó és absztrakt módon, hanem az érintett ellátásra tekintettel különösen és konkrétan kell elvégezni (2017. július 19-i Abercrombie & Fitch Italia ítélet, C-143/16, EU:C:2017:566, 25. pont).

51 A jelen esetben a kérdést előterjesztő bíróság feladata – amely bíróság kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a tények értékelésére – annak meghatározása, hogy bírói kar 4. fizetési osztályba tartozó tagjai összehasonlítható helyzetben vannak-e a bírói kar 1. fizetési osztályba tartozó tagjaival (lásd analógia útján: 2018. június 5-i Grupo Norte Facility ítélet, C-574/16, EU:C:2018:390, 49. pont).

52 Minderre tekintettel a Bíróság rendelkezésére álló információkból kitűnik, hogy nem vitatott, hogy a bírói kart alkotó különböző kategóriák alapilletményét egységesen 9,73%-kal csökkentették, és az alapügyben szereplő állítólagos eltérő bánásmód egyrészt a bírói kar tagjait megillető kiegészítő illetmények csekélyebb mértékű csökkentéséből, másrészt az alapilletménynek és a kiegészítő illetménynek a teljes illetményen belüli, fizetési kategóriánként eltérő arányából ered.

53 E vonatkozásban a spanyol kormány és a Bizottság kifejti, hogy a kiegészítő illetmény magában foglal egy szolgálatiidő-pótlékot, egy munkahelyi pótlékot, amely többek között figyelembe veszi a munkavégzés helyét és az ellátott feladatokhoz kapcsolódó képviselet objektív feltételeit, valamint egy olyan pótlékot is, amely a felelősséget, a képzettséget, továbbá azok összetettségét és nehézségét jutalmazza. E kormány és ezen intézmény úgy véli, hogy mivel a kiegészítő illetmény így a bírói karba tartozó egyes kategóriákat megkülönböztető objektív tényezőknek megfelelően változik, e kategóriák helyzete nem összehasonlítható.

54 Egyebekben a kérdést előterjesztő bíróság maga is kiemelte, hogy a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) teljes ülése 2015. december 15-i végzésében kimondta, hogy az érintett személyek nem voltak objektív módon összehasonlítható helyzetben, mivel a bírói és ügyészi testület tagjai különböző kategóriák között oszlanak meg és különböző munkaköröket töltenek be.

55 Következésképpen, jóllehet a vizsgálatot ugyan még a kérdést előterjesztő bíróságnak kell lefolytatnia, az alapügyben szóban forgó eltérő bánásmód látszólag nem összehasonlítható helyzetekre vonatkozik és az életkorral sem áll közvetett kapcsolatban.

56 Ebből következően meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által előadott körülményekből nem tűnik ki, hogy az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést valósítana meg.

57 Hatodszor, a szolgálati időn alapuló hátrányos megkülönböztetés esetét illetően egyfelől meg kell állapítani, hogy e szempont nem szerepel a 2000/78 irányelv 2. cikke (1) bekezdésében és (2) bekezdésének b) pontjában felsorolt szempontok között. Éppen ellenkezőleg, az említett szempont éppen ezen irányelv 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti, az életkoron alapuló eltérő bánásmód igazolására alkalmas szempontok között szerepel.

58 Másrészt, azt is feltételezve, hogy a jelen ügyben az említett irányelv hatályán túlmenően a Charta 21. cikke is alkalmazható, hangsúlyozni kell, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem adta meg C. Escribano Vindel szolgálati idejét és nem jelölt meg más, vele helyzetben lévő személyt sem, és nem határozott meg hátrányt szenvedő különös, C. Escribano Vindellel azonos szolgálati idővel rendelkező csoportot sem. Különösen a 48. pontban összefoglalt, a spanyol kormány által előterjesztett észrevételekre tekintettel nem vélelmezhető, hogy a különböző fizetési osztályokba tartozók különös, azonos szolgálati idővel rendelkező csoportot alkotnának.

59 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által előadott körülményekből nem tűnik ki, hogy az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás olyan, a szolgálati időn alapuló hátrányos megkülönböztetést valósítana meg, amely ellentétes lenne a Charta 21. cikkével, valamint a 2000/78 irányelv 2. cikkének (1) bekezdésével és (2) bekezdésének b) pontjával.

60 A fenti megállapítások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Charta 21. cikkét, valamint a 2000/78 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy – azoktól a vizsgálatoktól függően, amelyeknek lefolytatása a kérdést előterjesztő bíróság feladata – azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyen az alapügyben szerepel, amely a túlzott költségvetési hiány megszüntetésének kötelezettségeivel kapcsolatos illetménycsökkentésre vonatkozó általános intézkedések keretében a bírói kar tagjai számára az alapilletmény és a kiegészítő illetmény tekintetében különböző százalékos mértékű illetménycsökkentést határozott meg, ami – a kérdést előterjesztő bíróság szerint – jelentősebb illetménycsökkentést eredményezett e bírói kar alacsonyabb szintű kategóriáinak két fizetési osztályába tartozó tagjai esetén, mint az említett bírói kar egy magasabb szintű kategóriájának egyik fizetési osztályába tartozó tagjai számára, noha az előbbiek alacsonyabb összegű illetményben részesülnek, általában fiatalabbak és általánosságban kevesebb szolgálati idővel rendelkeznek, mint az utóbbiak.

A második, a bírói függetlenségre vonatkozó kérdésről

61 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a bírói függetlenség elvével ellentétes az olyan nemzeti szabályozásnak az alapeljárás felperesére történő alkalmazása, mint amilyen szabályozás az alapügyben szerepel, amely a túlzott költségvetési hiány megszüntetésének kötelezettségeivel kapcsolatos illetménycsökkentésre vonatkozó általános intézkedések keretében a bírák által végzett feladatok jellegének, szolgálati idejüknek, feladataik jelentőségének figyelembevételét mellőzve, a bírói kar tagjai számára az alapilletmény és a kiegészítő illetmény tekintetében különböző százalékos mértékű illetménycsökkentést határozott meg, ami – a kérdést előterjesztő bíróság szerint – jelentősebb illetménycsökkentést eredményezett e bírói kar alacsonyabb szintű kategóriáinak két fizetési osztályába tartozó tagjai esetén, mint az említett bírói kar egy magasabb szintű kategóriájának egyik fizetési osztályába tartozó tagjai számára, noha az előbbiek alacsonyabb összegű illetményben részesülnek, mint az utóbbiak.

62 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése előírja, hogy a tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a jogalanyok hatékony bírói jogvédelemhez való jogának biztosításához

szükségesek. A tagállamok kötelesek tehát olyan jogorvoslati és eljárási rendszert kialakítani, amely lehetővé teszi a hatékony bírósági felülvizsgálatot az említett területeken (lásd: 2018. február 27-i Associação Sindical dos Juízes Portugueses ítélet, C-64/16, EU:C:2018:117, 34. pont).

63 Következésképpen minden tagállamnak biztosítania kell, hogy jogorvoslati rendszerében, az uniós jog hatálya alá tartozó területeken az uniós jog értelmében vett „bíróságnak” minősülő fórumok teljesítik a hatékony bírói jogvédelem követelményeit (2018. február 27-i Associação Sindical dos Juízes Portugueses ítélet, C-64/16, EU:C:2018:117, 37. pont).

64 Márpedig az annak értékeléséhez tekintetbe vett tényezők sorában, hogy valamely szerv a „bíróság” jellemzőivel rendelkezik-e, szerepel az, hogy a szerv jogszabály alapján jött-e létre, állandó jelleggel működik-e, hatásköre kötelező jellegű-e, az eljárása kontradiktórius jellegű-e, jogszabályokat alkalmaz-e, valamint hogy független-e (2018. február 27-i Associação Sindical dos Juízes Portugueses ítélet, C-64/16, EU:C:2018:117, 38. pont).

65 A függetlenség biztosítása, amely az ítélethozatali tevékenységtől elválaszthatatlan nemcsak uniós szinten vonatkozik az uniós bírákra és a Bíróság főtanácsnokaira, amint azt az EUSZ 19. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése előírja, hanem tagállami szinten is a nemzeti bíróságokra (2018. február 27-i Associação Sindical dos Juízes Portugueses ítélet, C-64/16, EU:C:2018:117, 42. pont).

66 A függetlenség fogalma többek között azt feltételezi, hogy az érintett fórum teljesen autonóm módon gyakorolja bírói feladatkörét anélkül, hogy bármilyen hierarchikus kapcsolatban lenne, vagy bárkinek alá lenne rendelve, és anélkül, hogy bárhonnan utasításokat kapna, így védett az olyan külső beavatkozással vagy nyomással szemben, amely veszélyeztetheti tagjai határozathozatalának függetlenségét, és határozataikat befolyásolhatja. Márpedig, akárcsak az érintett fórum tagjainak elmozdíthatatlanságához hasonlóan az, hogy e tagok olyan szintű illetményben részesüljenek, amely összhangban áll az általuk ellátott feladatok jelentőségével, a bírói függetlenség lényegi biztosítékát alkotja (2018. február 27-i Associação Sindical dos Juízes Portugueses ítélet, C-64/16, EU:C:2018:117, 44. és 45. pont).

67 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság által előadottakból mindenekelőtt kitűnik, hogy – a 2018. február 27-i Associação Sindical dos Juízes Portugueses ítélet (C-64/16, EU:C:2018:117, 46–49. pont) alapjául szolgáló ügyben jellemző körülményekhez hasonlóan – az alapügyben szereplő illetménycsökkentésre irányuló intézkedések az érintett tagállam túlzott költségvetési hiányának megszüntetésére vonatkozó, feltétlenül érvényesítendő követelmények folytán és a díjazás összegének korlátozott, a díjazás szintjétől függően változó százalékos mértékű csökkentését írták elő. Ezen intézkedéseket nemcsak a spanyol bírói kar tagjaira, hanem szélesebb körben, számos köztisztséget betöltő személy és a közszférában feladatot ellátó személy tekintetében, köztük a jogalkotó, végrehajtó és igazságügyi szervek képviselői tekintetében alkalmazták. Így ezek olyan általános intézkedések, amelyek célja, hogy a nemzeti közszolgálat valamennyi tagja kivegye részét a spanyol állam túlzott költségvetési hiányának csökkentésére irányuló, feltétlenül érvényesítendő követelmények által diktált megszorítások iránti erőfeszítésekből.

68 Ezt követően, tekintve, hogy – amint arra a jelen ítélet 37. pontja is emlékeztet – kizárólag C. Escribano Vindel helyzetét kell figyelembe venni, a jelen esetben az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének elvégzendő vizsgálata annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy az érintett az alapügyben szereplő illetménycsökkentés folytán olyan szintű díjazásban részesül-e, amely összhangban van az általa ellátott feladatok jelentőségével.

69 Így, amint arra a Bizottság jogosan hivatkozik, a kérdést előterjesztő bíróság által a jelen ügyben elvégzendő értékelés szempontjából nem bizonyul relevánsnak az alapügyben szereplő illetménycsökkentés módja, amelyhez – a kérdést előterjesztő bíróság szerint – nem vették figyelembe a bírák által végzett feladatok jellegét, szolgálati idejüket, feladataik jelentőségét, vagy azt, hogy e

bíróság szerint e módozat a bírói kar alacsonyabb szintű kategóriáinak két fizetési osztályába tartozó tagjai számára százalékosan nagyobb csökkentést eredményezett, mint az említett bírói kar egy magasabb szintű kategóriájának egyik fizetési osztályába tartozók számára.

70 Végül azon kérdést illetően, hogy C. Escribano Vindel az alapügyben szereplő illetménycsökkentés folytán az általa ellátott feladatok jelentőségével összhangban lévő szintű díjazásban részesül-e, ki kell emelni, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat C. Escribano Vindel illetményének összegére nézve semmilyen pontos információt nem tartalmaz. A Bizottság észrevételeiben lényegében azt adja elő, hogy az igazságügyi minisztériumi jelentés szerint azon illetmény szintje, amelyben az olyan, Barcelonában egyesbíróként eljáró, 4. fizetési osztályba tartozó bíró, mint C. Escribano Vindel, ezen illetménycsökkentés folytán részesül, e város társadalmi-gazdasági hátterére és a spanyol közszolgálati alkalmazottak átlagos illetményére tekintettel, amelyeket az említett jelentés szintén ismertet, elegendő ahhoz, hogy megvédje őt annak veszélyétől, hogy esetleges külső beavatkozás vagy nyomás veszélyeztesse az általa meghozandó határozatok semlegességét.

71 Hozzá kell tenni, hogy még annak feltételezése esetén is, hogy C. Escribano Vindel az 1. fizetési osztályba tartozik, amint azt a spanyol kormány és a Bizottság állítja, a Bizottság érvelése még inkább helytálló, mivel – amint arra jelen ítélet 12. pontja is emlékeztetett – a csoport tagjainak illetménye magasabb, mint a 4. fizetési osztályé.

72 A kérdést előterjesztő bíróságnak, amely az egyetlen olyan bíróság, amely az előtte folyamatban lévő jogvitát közvetlenül ismeri, a feladata mindazonáltal az annak meghatározásához szükséges vizsgálatok elvégzése, hogy azon illetmény szintje, amelyben C. Escribano Vindel az alapügyben szereplő illetménycsökkentés folytán részesül, összhangban van-e az általa ellátott feladatok jelentőségével, és következésképpen biztosítja-e határozathozatalának függetlenségét.

73 Minderre tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság által előadott körülményekből nem tűnik ki, hogy az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás sértené az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében foglalt bírói függetlenség elvét.

74 A fenti megállapítások összességére tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a bírói függetlenség elvével nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozásnak az alapeljárás felperesére történő alkalmazása, mint amilyen szabályozás az alapügyben szerepel, amely a túlzott költségvetési hiány megszüntetésének kötelezettségeivel kapcsolatos illetménycsökkentésre vonatkozó általános intézkedések keretében a bírák által végzett feladatok jellegének, szolgálati idejüknek, feladataik jelentőségének figyelembevételét mellőzve, a bírói kar tagjai számára az alapilletmény és a kiegészítő illetmény tekintetében különböző százalékos mértékű illetménycsökkentést határozott meg, ami – a kérdést előterjesztő bíróság szerint – jelentősebb illetménycsökkentést eredményezett e bírói kar alacsonyabb szintű kategóriáinak két fizetési osztályába tartozó tagjai esetén, mint az említett bírói kar egy magasabb szintű kategóriájának egyik fizetési osztályába tartozó tagjai számára, noha az előbbiek alacsonyabb összegű illetményben részesülnek, mint az utóbbiak, amennyiben azon illetmény szintje, amelyben az alapeljárás felperese az alapügyben szereplő illetménycsökkentés folytán részesül, összhangban van az általa ellátott feladatok jelentőségével, és következésképpen biztosítja határozathozatalának függetlenségét, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell ellenőriznie.

A költségekről

75 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) **Az Európai Unió Alapjogi Chartája 21. cikkét, valamint a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy – azoktól a vizsgálatoktól függően, amelyeknek lefolytatása a kérdést előterjesztő bíróság feladata – azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyen az alapügyben szerepel, amely a túlzott költségvetési hiány megszüntetésének kötelezettségeivel kapcsolatos illetménycsökkentésre vonatkozó általános intézkedések keretében a bírói kar tagjai számára az alapilletmény és a kiegészítő illetmény tekintetében különböző százalékos mértékű illetménycsökkentést határozott meg, ami – a kérdést előterjesztő bíróság szerint – jelentősebb illetménycsökkentést eredményezett e bírói kar alacsonyabb szintű kategóriáinak két fizetési osztályába tartozó tagjai esetén, mint az említett bírói kar egy magasabb szintű kategóriájának egyik fizetési osztályába tartozó tagjai számára, noha az előbbiek alacsonyabb összegű illetményben részesülnek, általában fiatalabbak és általánosságban kevesebb szolgálati idővel rendelkeznek, mint az utóbbiak.**

2) **Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a bírói függetlenség elvével nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozásnak az alapeljárás felperesére történő alkalmazása, mint amilyen szabályozás az alapügyben szerepel, amely a túlzott költségvetési hiány megszüntetésének kötelezettségeivel kapcsolatos illetménycsökkentésre vonatkozó általános intézkedések keretében a bírák által végzett feladatok jellegének, szolgálati idejüknek, feladataik jelentőségének figyelembevételét mellőzve, a bírói kar tagjai számára az alapilletmény és a kiegészítő illetmény tekintetében különböző százalékos mértékű illetménycsökkentést határozott meg, ami – a kérdést előterjesztő bíróság szerint – jelentősebb illetménycsökkentést eredményezett e bírói kar alacsonyabb szintű kategóriáinak két fizetési osztályába tartozó tagjai esetén, mint az említett bírói kar egy magasabb szintű kategóriájának egyik fizetési osztályába tartozó tagjai számára, noha az előbbiek alacsonyabb összegű illetményben részesülnek, mint az utóbbiak, amennyiben azon illetmény szintje, amelyben az alapeljárás felperese az alapügyben szereplő illetménycsökkentés folytán részesül, összhangban van az általa ellátott feladatok jelentőségével és következésképpen biztosítja határozathozatalának függetlenségét, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell ellenőriznie.**

Aláírások